

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 9So/241/2016  
Identifikačné číslo spisu: 7016200446  
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200446.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľky: F. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Č.. XX, G., právne zastúpenej JUDr. Janou Šándorovou, advokátkou so sídlom Kuzmányho č. 57, Košice, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02.09.2016, č. k. 1Sd/28/2016-38, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02.09.2016, č. k. 1Sd/28/2016-38 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 02.09.2016, č. k. 1Sd/28/2016-38, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14.03.2016 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky zo dňa 10.02.2016 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Prešov z 10.02.2016 nie je invalidná, lebo nemá viac ako 40 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ďalej aj „miera poklesu“). Krajský súd v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol obsah posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne, ktorí zhodne dospeli k záveru o iba 25 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, určenej podľa kapitoly VII, oddiel B, položky 3 písm. b/ prílohy č. 4 zákona, teda pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - choroby zmyslových orgánov. Dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene a jednoznačne z nich vyplynulo, že zistené poškodenie zdravia neodôvodňuje uznanie invalidity. Návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom

odborného lekára z ORL kliniky nevyhovelo s odôvodnením, že tento výsluch by nemohol zvrátiť písomné výsledky odborných vyšetrení, vrátane kontrolných a hospitalizačných vyšetrení na klinike ORL. Preskúmané rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom, a preto ho potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že v konaní predložila dôkaz - prepúšťaciu správu z 15.04.2016, z ktorej vyplýva, že je liečená pre poruchu vestibulárnej funkcie H.81.9 (závraty a instabilitu ťažkého stupňa) a obojstrannú poruchu sluchu H.90.3, ktorý stav podľa jej názoru podmieňuje viac ako 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Trpí prudkými závratmi, pri ktorých sa potkýna, padá, v minulosti stratila aj orientáciu, jej orientácia a pohyb v neznámom priestore sú sťažené, pohybuje sa za pomoci sprievodcu. Na chorobu sa lieči už tri roky bez možnosti zlepšenia, jej stav je nezvratný a definitívny a jej pracovné zaradenie je nereálne. Posudkoví lekári podľa jej názoru nepostupovali v súlade so zákonom, lebo nerešpektovali diagnózu stanovenú vysoko špecializovaným zdravotníckym zariadením a z ich posudkov nie je možné vyvodiť, prečo neposúdili jej postihnutie podľa kapitoly VII, oddiel B, položky 3 písm. c/ prílohy č. 4 zákona, resp. prečo uznanú mieru poklesu nezvýšili v zmysle § 71 ods. 8 zákona za ostatné zdravotné ťažkosti, predovšetkým za diagnózu obojstrannej straty sluchu. Výsluch odborného lekára z kliniky ORL navrhovala z dôvodu, že by mohol objasniť jej zdravotný stav a pomôcť k odstráneniu rozporov medzi závermi vyššie uvedenej správy a závermi posudkových lekárov. Podľa nej mal krajský súd nariadiť znalecké dokazovanie.

Navrhovateľka súčasne poukázala na to, že podľa novších lekárskeho správ z 12.09.2016 a 21.09.2016 je liečená pre epizódu ťažkej depresie a pre poškodenie medzistavcovej platničky s radikulopatiou.

Z uvedených dôvodov navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby tento rozsudok zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že skutkové okolnosti týkajúce sa zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmené posudkovými lekármi a podložené odbornými lekárskeho nálezmi ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov, nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky vyhovieť nemožno.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho odôvodnenia. Na zdôraznenie jeho správnosti (§ 219 ods. 2 OSP) uvádza:

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že pri stredne ťažkej depresii by mala byť uvedená vyššia percentuálna miera, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Z posudku z 27.08.2015, vypracovaného za účasti aj odborného lekára psychiatra vyplýva vyhodnotenie, že časté migrény bez aury a vegetatívneho doprovodu, únava, nespavosť, orgánové poruchy, nervozita, nadmerná potreba zdôrazňovania svojho

stavu atď. svedčia pre symptómy všeobecných príznakov neuróz, vrátane tzv. psychosociálnych príznakov, ku ktorým patrí úzkosť, depresia, pocit krivdy a viny, menejcennosti, poruchy interpersonálne, poruchy osobnosti atď.. Pocity celkovej telesnej aj duševnej nedostatočnosti sú u navrhovateľky často spojené aj s poruchou nálad (úzkostné alebo depresívne), a nikdy sa nejedná o endogénnu, tzv. jadrovú depresiu, ktorá je osobitným ochorením.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku navrhovateľky, že nebolo dostatočne zdôvodnené, prečo ostatné zdravotné postihnutia nepodmieňujú postup podľa § 71 ods. 8 zákona. Vplyvom ostatných zdravotných postihnutí sa posudkový lekár pobočky v posudku z 18.12.2014 zaoberali dostatočne a vyhodnotil ich ako posudkovo nezávažné, samostatne odôvodňujúce maximálne 10 %, resp. 20 % mieru poklesu, teda nepodmieňujúce navýšenie miery poklesu, určenej za rozhodujúce zdravotné postihnutie. S týmto posudkom sa stotožnil aj posudkový lekár ústredia v posudku z 27.08.2015.

Podľa názoru odvolacieho súdu posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, uvedeným v kapitole V prílohy č. 4 zákona a uviedli, že navrhovateľka je úzkostne depresívna zo zlej sociálno - ekonomickej situácie - že nemá prácu, a nie z toho, že nedokáže prácu vykonávať; pripomenuli, že súčasťou liečby depresie je aj liečba prácou. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že obmedzenie schopnosti vykonávať niektoré pracovné činnosti, v danom prípade prácu krajčírky (podľa namietaného posudku úradu práce) nevyklučuje schopnosť vykonávať iné zamestnania. Taktiež nedostatok pracovných príležitostí na trhu práce nie je podľa § 70 ods. 1 zákona dôvodom na vznik nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľka namietala, že trpí závratmi a nestabilitou ťažkého stupňa. Posudkový lekár ústredia sa v odbornom lekárskom posudku z 26.07.2016 obšírne zaoberal správou z hospitalizácie navrhovateľky na Klinike ORL a chirurgie hlavy v dňoch 11. - 15.04.2016 (prijatá pre akútne vertigo a náhlu perцепčnú stratu sluchu) ako aj predchádzajúcimi správami z ORL vyšetrení v rokoch 2015 a 2016 a MRI vyšetrenia mozgu dňa 12.07.2016. Jeho záver, že u navrhovateľky ide o liečbou dobre kompenzovanú poruchu vestibulárnej funkcie, bez progresu od roku 2013, nie je v rozpore s odbornými lekárskeými nálezmi. Aj odvolací súd preto záver o zatiaľ iba 25 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť považoval za presvedčivý.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že zdravotný stav navrhovateľky ku dňu rozhodnutia odporkyne nepodmieňoval invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona a preto navrhovateľke nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona nevznikol. Rozhodnutie odporkyne z 12.01.2015 z toho dôvodu považoval za súladné so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná a odporkyne taká náhrada nepatrí.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.